

UUDET TOIMITTAJAT ESITTÄYTYVÄT

LAURA KANTO

Nimeni on Laura Kanto ja työskentelen tutkijatohtorina Jyväskylän yliopiston kieli- ja viestintätieteiden laitoksella viittomakielen keskuksessa. Olen omaksunut äidinkielenäni sekä suomen kieltä että suomalaista viittomakieltä kuuroilta vanhemmiltani, mikä onkin vaikuttanut varsin paljon uravalintaani ja tutkimukseni suuntaan.

Aloitin opintoni Oulun yliopiston logopedian koulutusohjelmassa vuonna 2002 ja jo ensimmäisenä opiskeluvuotena havahduin useasti pohtimaan omaa kaksikielistä kielen omaksumista kahdessa eri modaliteetissa. Näiden pohdintojen myötä kehkeytyi pian ajatus tarkastella omassa gradussani kuurojen vanhempien kuulevien lasten kielen kehitystä sekä suomen kielessä että suomalaisessa viittomakielessä. Toteutin gradussani kaksi vuotta kestäväen aineiston keruun, jonka käynnistin jo ensimmäisen opiskeluvuoteni keväällä. Logopedian koulutusohjelma tarjosi nuorelle tutkijanalulle optimaaliset puitteet ja lähes koko opintojen ajan käynnissä ollut oma gradututkimus herätti voimakkaan palon tutkimuksen tekemistä kohtaan. Vuosi valmistumisen päättymisestä vuonna 2007 käynnistin väitöstudiumukseni ja aloitin jatko-opinnot Oulun yliopistossa.

Väitöstudiumuksessani syvensin gradututkimukseni aihetta ja tarkastelin kuurojen vanhempien kuulevien lasten varhaista puhutun kielen ja viittomakielen rinnakkaista kehitystä. Tutkin erityisesti lasten kieliympäristön piirteitä, molempien kielten kehitystä ja lasten taitoa käyttää kahdessa eri modaliteetissa omaksumiaan kieliä erilaisissa vuorovaikutustilanteissa. Väitöskirjatutkimuksen aikana kiinnostuin viittomakielistä yhä enemmän ja aloitin jatko-opintojen rinnalla myös viittomakielen maisteriopinnot Jyväskylän yliopistossa. Väitöskirjani valmistui 2016 ja sai kaksi väitöskirjapalkintoa.

Nykyisessä työssäni aloitin vuonna 2017. Tutkimuksellinen intohimo, joka syttyi 2002 palaa yhä vahvana. Väitöstudiumukseni aikana havahduin suomalaisen viittomakielen kehityksen arviointimenetelmien puuttumiseen. Siitä kehkeytyi ajatus jatkotutkimukselle ja tällä hetkellä johdan VIKKE-hanketta (viittomakielisten lasten kielellisen kehityksen arviointi, kartoitus ja tukitoimenpiteet), jossa on sovellettu viisi erilaista arviointimateriaalia lasten suomalaisen viittomakielen kehityksen arviointiin. Tällä hetkellä kartoitamme luotuja arviointimateriaaleja hyödyntäen viittomakieltä käyttävien lasten suomalaisen viittomakielen taitoa. Koen tärkeänä, että tutkimukseni on yhteiskunnallisesti vaikuttavaa ja yhdistyy tiiviisti yliopistolla toteuttamaani opetukseen. Tutkimukselliset kiinnostukseni suuntautuvat viittomakielen, kielen ja eleen rajapinnan, lapsen ja vanhemman vuorovaikutuksen, kielen omaksumisen sekä kaksi- ja monikielisyysyden aihealueille.

JOONAS RÅMAN

Tervehdys lukijakunnalle! Olen Joonas Råman, tuore 2019 väitellyt filosofian tohtori Oulun yliopiston englantilaisen filologian oppiaineesta. Oma tutkimuskenttäni on vuorovaikutusentutkimus, aivan erityisesti kehollisen vuorovaikutuksen tutkimus hyödyntäen keskusteluanalyttisiä menetelmiä. Puhe ja Kieli-lehdessä tulen toimimaan laajemmalti diskurssintutkimuksen alan osatotoimittajana kevästä 2020 alkaen.

Tutkimustyötäni ohjaa tällä hetkellä kaksi laajaa kiinnostuksen aihetta: ensinnäkin puheen, kielen ja kieliopin suhde ei-puhutun viestinnän resurssihin ja toisaalta oppimisen sekä opettamisen yhteis-toiminnalliset vuorovaikutuksen piirteet. Väitöstutkimukseni käsitteli kamppailulajien opettamisen ja oppimisen multimodaalisia ja yhteistoiminnallisia vuorovaikutuskäytänteitä ja keskittyi aivan erityisesti demonstraatio -sekvensseihin, eli hetkiin joissa opettaja opettaa omaa ja partnerinsa kehoa hyödyntäen erilaisia kamppailulajitekniikoita, esimerkiksi judoheittoja, tarkkaileville oppilaille. Tämän aihepiirin yhteydessä olen päässyt pohtimaan polttavaa kysymystä kieliopin suhteesta sekä puhujan omaan, että muiden vuorovaikutuksen osallistujien keholliseen viestintään.

Tällä hetkellä työskentelen post-doc tutkijana Oulun yliopistossa Suomen Akatemian ja Eudaimonia -instituutin rahoittamassa Smart Communication -hankkeessa. Hankkeemme tutkii älylaitteiden käyttöä kasvokkaisessa vuorovaikutuksessa kahden käyttäjäryhmän, nuorten ja ikääntyneempien, keskuudessa. Oma tutkimukseni käsittelee digilaitteiden käytön opettamista vanhemmille ikäluokille kansalaisopistojen digitaito-kursseilla. Tutkimuksessani pohdin muun muassa kuinka opettajan rooli digilaitteiden käytössä ilmenevien käytännön ongelmien ratkojana sekä niiden käytön oppimisen mahdollistajana heijastuu vuorovaikutukseen. Jatkan post-doc tutkimuksessani kehollisten demonstraatio -sekvenssien tarkastelua ja selvitän niiden roolia ja rakennetta sekä opetuksessa että ongelmien ratkaisussa.